

Barlai Z.: Új karottázs kiértékelési módszerek szénhidrogéntároló rétegek kimutatására. Kézirat, 1959. Az ellenállás szelvényezés kombinatív alkalmazása a szénhidrogénkutatásban. Magyar Geofizika, 1967. 2–3.

Koszenkov O. M.: Mnogoelektrodnie zondi bokovogo karotazsa. Prikladnaja Geofizika 57. 1969.

Perkov N. A.: Albom teoreticeszkih krivih zondov bokovogo karotazsa. Vnii geofizika, 1968.

Schlumberger: A szelvénykiértékelés alapelvei. Dokumentum 1969.

LAPSZEMLE

Csiky Gábor: A Tiszántúl kőolajföldtani viszonyai és a további kutatások perspektívája, *Alföldi Olajbányász*, VII. évf. 8. sz., 1971. augusztus 1–2. oldal.

A cikk első része rövid kutatás-történeti áttekintést ad az 1918–tól 1971-ig eltelt időközre. A Nagyalföld tiszántúli részében 1918 óta folyik szénhidrogénkutatás, minthogy az 1918. évben végzett Nagyhortobágy – 1-es sz. fúrás volt az Alföld első szénhidrogénkutató fúrása. Az elkövetkező évtizedekben lemélyített sok fúrás kevés gyakorlati eredménnyel járt ugyan, de azok jelentős adatokkal gazdagították ismereteinket a Tiszántúl földtani viszonyairól. A felszabadulás után a kutató tevékenység megélnéült s 1957-ben új geofizikai és kőolajföldtani átértékelés alapján a régóta várt siker is megjött. Az eredmények elérését a geofizikai előkutatások nagy mértékben elősegítették. Összehasonlításként megemlíthetjük, hogy míg a felszabadulás előtt megfúrt 11 földtani „szerkezetből” csak 2 volt eredményes, addig ez a szám az azóta megfúrt 68 szerkezet közül 39-re emelkedett, vagyis ennyi fúrás adott szénhidrogént.

A következő fejezet a Tiszántúl vázlatos földtani felépítését ismerteti, majd a szerző rátér a különleges kőolajföldtani viszonyokra, végül a Tiszántúl kutatási perspektíváinak megrajzolására. Összefoglalva leszögezi, hogy bizakodva tekinthetünk a kőolaj- és földgázkutatásnak a Tiszántúltra előirányzott feladatai elé.

Wirth Endre – Bónis Katalin: A légköri jégkristályok keletkezése, *Fizikai Szemle*, 1971/5 sz., XXI. évf. 1971. május, 136–142 oldal.

Egy cikksorozat harmadik része. Az első részben (*Fizikai Szemle* 20., 85. oldal) a felhőfizikai kutatások főbb irányait tekintették át. A második rész (*Fizikai Szemle* 20, 207. oldal) a légköri vízgőz kondenzációjának termodinamikai és kinetikai jellemzését tartalmazza. A jelen tanulmány célja a jégfázis keletkezésével kapcsolatos elméleti, laboratóriumi és természetes viszonyok között végzett vizsgálatok eredményeinek ismertetése.

Szalay A. Sándor: Kutatási gravitációs hullámok után, *Fizikai Szemle*, 1971/5, XXI. évf. 1971. május, 153–157 oldal.

A cikk összefoglalja ezirányú eddigi ismereteinket és a ma előtérben álló kérdés jelenlegi állását, annak relativitáselméleti alapjaiból kiindulva.

Miroslav Vujkov: A beceji földgázmező a Be – 5. jelű fúrás vad széndioxidgáz-kitörése után, *Bányászati és Kohászati Lapok, Kőolaj és Földgáz*, 4 (104) évf., 7. sz. 1971. július, 193–196 oldal.

A cikk röviden kitér a területen eddig végzett geofizikai mérésekre is.

Feigy Béla: Geofizikai kutatómérések az oroszlányi szénmedencében, *Bányászati és Kohászati Lapok, Bányászat* 104. évf. 7. szám, 1971. július, 470–475 oldal.

Szerző áttekintést nyújt a régebben végzett geofizikai mérések kiértékeléséről és összehasonlítja azokat az újabban végzett kutatófúrások adataival. A különböző mérési metodikák adatainak összevetése hasznos támpontot nyújthat a jövőben végzendő geofizikai mérések legcélszerűbb módszerének kiválasztásához. A befejező rész a geoelektromos szondázás hasznosságát bizonyítja a kutatófúrások telepítésénél.

Asztronautikai Közlemények, kiadja a *MTESZ Központi Asztronautikai Szakosztálya*, 1971, 84 oldal 23. ábra, litográfált kiadvány.

Horváth Ferenc: A Föld gravitációs terének meghatározása mesterséges holdak segítségével és az eredményekből levonható néhány geofizikai következtetés, 5–41 oldal, 11. ábra.

1. A geoid meghatározásának klasszikus módszerei.

2. A földi gravitációs tér meghatározása mesterséges holdakkal.

3. Mesterséges holdakkal meghatározott gravitációs potenciál geofizikai alkalmazása.

Tarcsai György: Geocentrikus koordináták meghatározása mesterséges holdak Doppler-görbéinek segítségével, 43–84 oldal, 12 ábra.